

μηδέν σε ξένους τόπους, για να βρουνε παιδιά κι εγγόνια ένα πάτημα για τις σπουδές και τη ζωή. Και μια παρηγοριά στα λόγια των παππούδων, τ' απλά και ταπεινά, που και γραμματιζούμενοι τα ίδια μοιράζονταν. Είχαν δει την αξία της ζωής στα μικρά.

Αυτή ήταν λοιπόν η Κυθρέα που μ' ανέθρεψε, κι ακόμα με πλουτίζει. Εκείνο το νερό που δρόσιζε τον τόπο, μύρωνε τον αέρα και χάριζε τη γη με τ' άφθονα γεννήματα. Μνήμες που δεν είχα, κι όμως μ' ακολουθούν, δεν ξέρω πώς, δεν ξέρω γιατί. Μ' αν οι ξεοπιτωμένοι τις κουβάλησαν μ' όλη τη φρίκη που δέλησαν να οβήσουν, ίσως και να συνεχίσουν να στοιχειώνουν στα ξεοπισμένα τούτα χρόνια κάποιων παιδιών τα όνειρα που ρώτησαν να μάθουν.

Κι έτσι πεισματικά κι ελεύθερα αυτές να απαντούν.

Αγαπημένη μου Τζυρκά

Αγαπημένη μου Τζυρκά... περήφανη Κυθραία...
Κόρη του Πενταδάκτυλου... με την απίδανη δέα...

Αγαπημένη μου Τζυρκά... μου λείπεις τόσα χρόνια...
Σε αγαπώ σε πεδυμώ... θα 'ρθω και πάλι να σε δω...
Και ας είναι ο κατακτητής... μες τα δικά σου αλώνια...

Αγαπημένη μου Τζυρκά... με το νερό το κρύο...
Πηγή του Κεφαλόβρυσου... προσεύχομαι και κλαίω...

Αγαπημένη μου Τζυρκά... Κωμόπολη της Μεσαορκάς
Θα το φωνάξω να ακουστεί... στη Βώνη και τη Χάρτζια...
ήρθε η ώρα να ελευθερωθείς... να διώξεις τον κατακτητή...
από τη δική σου πλούσια... και ευλογημένη γη...

Αγιά Μαρίνα... Παναγιά... πονώ τζε μαραζώνω...
Ένα θαύμα σας ζητώ... ελευθερώστε την Τζυρκά...
Κόρη του Πενταδάκτυλου... την όμορφη Κυθραία...

Αγαπημένη μου Τζυρκά... κωμόπολη της Μεσαορκάς...
θα το φωνάξω δυνατά... ήρθε η ώρα για τη λευτεριά...

Αχιλλέας Γεωργιάδης